

460α

1742-1777. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Άνδρος.

Δ. Πολέμης, «Διαθήκες από τις Στενιές (1742-1777)», στον τόμο *Στενιώτικα*, τ. 1, Αθήνα 1985, σ. 93-111, αρ. 1-8.

461

1742-1783. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σκιάθος.

Κ. Καλλιανός, «Τίτλοι, όφφίκια και άξιώματα στη νήσο Σκιάθο από τον 17ο μέχρι τα μέσα του 19ου αϊ. Μια πρώτη αναφορά στο θέμα», *Δελτίον της Φιλαρχαίου Εταιρείας Αλμυροῦ Όθρου* 9 (2005), σ. 158-160, αρ. 1-4.

462

1742-1801. Συνοδικά γράμματα. Κωνσταντινούπολη.

Έ. Φανουράκης, «Άνέκδοτα εκκλησιαστικά έγγραφα των χρόνων της τουρκοκρατίας αποκείμενα έν τῷ μουσείῳ Ηρακλείου», *Κρητικά Χρονικά* 1 (1947), σ. 156-157 αρ. 1, σ. 164-167 αρ. 4, σ. 171-172 αρ. 7, σ. 265-266 αρ. 10, σ. 491-495 αρ. 15, σ. 502-503 αρ. 18.

463

1742-1812. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αγιά, Λάρισα, Τύρναβος (Θεσσαλία).

Ευαγγελία Γιάνγκαλη - Καραουλάνη, «Τέσσερα μετόχια της μονής του Δουσίκου στη Λάρισα, Τύρναβο και Αγιά (1742-1812)», *Θεσσαλικό Ημερολόγιο* 50 (2006), σ. 343-348, αρ. 1-4.

464

1742-1820. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αλωνίσταινα, Καρύταινα, Τρίπολη (Αρκαδία), Σμύρνη.

Σ. Δημητράκοπουλος, «Προεπαναστατικά δικαιοπρακτικά έγγραφα Άλωνισταίνης», *Γορτυνιακά* 2 (1978), σ. 363-380, αρ. 1-14.

ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ «ΚΟΙΝΟΝ» ΤΗΣ ΑΛΩΝΙΣΤΑΙΝΑΣ.
ΥΠΟΘΗΚΕΥΟΝΤΑΙ ΚΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΑΝΕΙΟΔΟΤΗΣΗ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

1812, 18 Σεπτεμβρίου

«† Ὁ Δημητζάνης Φιλόθεος ἐπιβεβαιοῖ:

† Μὲ τὴν παροῦσαν μας συμφωνητικὴν ὁμολογίαν, ὅλοι ἡμεῖς οἱ ὑποκάτωθεν γεγραμμένοι κοινῶς μικροὶ τε καὶ μεγάλοι ῥαγιαδες τῆς Ἀλωνίσταινας, ἔστοντας καὶ νὰ εἶναι μερικὰ χωράφια, καθὼς θέλει τὰ φανερώσομεν κάτωθεν ὀνομαστί, τῶν Σιουρδαίων Παναγιώτου καὶ Ἀνδρέου ὁποῦ εἶναι μέχρι τῆς σήμερον χρόνους φευγάτοι σαρανταπέντε, δηλαδή ἀπὸ τὸν ἀρμπεντὲ καὶ μᾶς λείπεται τῶν τοσούτων χρόνων τὸ βασιλικὸν δόσιμον, ὁμοίως καὶ τὸ μουκαντὲ μπόρζι ὁποῦ τὸ ἄφησαν καὶ τὸ ἐπλήρωσε τὸ κοινόν μας. Τώρα δὲ ἐστοχάσθημεν καθὼς ὅλα τὰ χωρία τοῦ βιλαετίου μας, ὁποῦ τοὺς τοιούτους φευγάτους, δηλαδή ὁποῦ ἀφήνουν τὰ ὑποστατικά τους μαχλούλικά καὶ χάνονται χωρὶς νὰ ἀπολαμβάνουν μήτε οἱ νοικοκυραῖοι, μήτε τὸ κοινὸν διὰ τὰ δόσιμά τους, διὰ τοῦτο κάθε χωρίον ὅταν ἀκολουθήσουν τὰ τοιαῦτα, οἰκονομικῶς τὰ πωλοῦν, δηλαδή τὰ βάζουν ἀμανατὲ καὶ τὰ ἄσπρα ὁποῦ λαμβάνουν τὸ κάθε κοινὸν τὰ δίδουν διὰ τὰ βασιλικά μιρία καὶ διὰ τὰ μπόρτζιά τους ὁποῦ εὑρέθησαν καὶ τὰ ἐπλήρωσε τὸ κοινόν. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὅλοι οἱ Ἀλωνιστιῶται, μὲ μίαν θέλησιν καὶ συμφωνίαν αποφασίσαμεν κοινῶς καὶ ἐπωλήσαμεν, δηλαδή οἰκονομικῶς τὰ ἐβάλομεν ἀμανάτι, τοῦ κυρ Παναγιώτου Δημητρακοπούλου διὰ γρόσια πεντακόσια, λέγομεν νοῦμ: γρ: 500: καὶ τοῦ ἐδώσαμεν αὐτὰ τὰ χωράφια ὁποῦ εἶναι κομμάτια εἴκοσι δύο μικρὰ καὶ μεγάλα, ἥτοι νοῦμ: κομ. 22: ἰδὸν ὁποῦ τὰ φανερώνομεν ὀνομαστί ... Τὰ ὁποῖα χωράφια τὰ ἐπωλήσαμεν οἰκονομικῶς καὶ τὰ ἐβάλαμεν ἀμανάτε εἰς τὸν κυρ-Παναγιώτην Δημητρακόπουλον καὶ ἐλάβαμεν ἡμεῖς τὸ κοινὸν γρόσια πεντακόσια, νοῦμ: γρ: 500: μπιρ ταμάμ καὶ τὰ ἐδώσαμεν διὰ τὰ μιρία τους καὶ διὰ τὸ μπόρτζι τους τὸ παλαιόν, τὰ ὁποῖα χωράφια νὰ τὰ ἐξουσιάζῃ ὁ κυρ-Παναγιώτης καὶ νὰ τὰ κάμνῃ εἴ τι θέλει καὶ βούλεται καὶ τινὰς χωριανὸς νὰ μὴν ἔχῃ ἐξουσίαν νὰ βάνῃ χέρι ἀπὸ αὐτὰ τὰ χωράφια καὶ ὅταν ἤθελεν ἔλθῃ τινὰς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς νοικοκυραίους τῶν χωραφίων νὰ μετρή τὰ πεντακόσια γρόσια εἰς χεῖρας τοῦ κυρ-Παναγιώτου καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ χωράφια του τὰ πατρικά του. Ἀκόμῃ ἂν ἤθελεν ἔλθῃ τινὰς διὰ νὰ ἐνοχλήσῃ καὶ νὰ πειράξῃ τὸν κυρ-Παναγιώτην, νὰ εἴμεθα ὅλον τὸ χωρίον συμβοητοί του, οὕτως ὑποσχόμεθα νὰ εἴμεθα δαβαντζήδες, χωρὶς νὰ βλαφθῇ ὁ γείτονάς μας κυρ-Παναγιώτης οὔτε ὀβολόν. Διὰ τοῦτο ἔγινεν ἡ παροῦσα μας συμφωνητικὴ καὶ βεβαιωμένη ὑπὸ χειρὸς μὲ ὁμολογία καὶ ἐπὶ βεβαιώσει τοῦ πανιερωτάτου ἀρχιερέως μας ἀγίου Δημητζάνης κυρίου κυρίου Φιλοθέου, πρὸς ἀσφάλειαν καὶ σιγουρίαν τοῦ κυρ-Παναγιώτου, ἵνα ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας του ...».

464α

1743-1813. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Μηλέα Μάνης.

Σ. Κουγέας (ἐκδ.), Νικήτα Νηφάκη (1748-1818 περίπου) Μανιάτικα ιστορικά στιχουργήματα, Ἀθήνα 1964, σ. 240, αρ. 1-2.

